Quokka'nın Soru Kutusu

Ebru Mina TOMURCUK

Quokka'nın Soru Kutusu

Ebru Mina TOMURCUK

Güneşli bir ormanda, Kip adında neşeli bir quokka büyük bir sakız ağacının altındaki sıcak yuvasında yaşıyordu. Kip'in sıcak altın-kahverengi tüyleri, yuvarlak kulakları ve hiç solmayan bir gülümsemesi vardı. Her yere küçük, örgü bir çantasıyla giderdi. Çantanın içinde küçük bir mandalı olan minik ahşap bir kutu vardı. Kip ona soru kutusu derdi ve o, dünyadaki en sevdiği şeydi.

Her sabah Kip, arkadaşlarını ziyaret etmek için ormanda zıplardı. Onların meraklarını dinlemeyi çok severdi. 'Gökyüzü neden mavidir?' diye sordu Olive adlı baykuş, kocaman altın gözlerini kırpıştırarak. 'Böcekler geceleri nerede uyur?' diye sordu Remy adlı tavşan, pembe burnunu oynatarak. Kip her soruyu minik bir yaprağa yazıp ahşap kutusuna koydu.

Kip'in arkadaşları ormanın her yerinden gelirdi. Hışırdayan yapraklar, vızıldayan arılar ve cıvıldayan kuşlar vardı. Her arkadaşın bir sorusu vardı ve Kip hepsini memnuniyetle karşılardı. 'Sorularınız birer hazine,' derdi, koyu renkli gözleri parlayarak. Kutu her gün daha da doluyordu. Kip, ormanın bir yerinde yanıtların bulunmayı beklediğini biliyordu.

Bir sabah Kip, Elder Etta adında bilge bir echidna ile tanıştı. Dikenli kahverengi tüyleri, uzun ince bir burnu ve burnunun üzerinde yuvarlak tel gözlükleri vardı. Küçük bir kanvas kâşif çantası taşıyordu. 'Elder Etta,' dedi Kip, 'soru kutun doldu! Yanıtları bulmama yardım eder misin?' Etta nazikçe gülümsedi. 'Elbette, küçük dostum. Birlikte araştıralım.'

İlk soru Olive adlı baykuştan gelmişti: 'Gökyüzü neden mavidir?' Elder Etta ve Kip yumuşak bir tepeye tırmandı ve yukarı baktı. 'Ne fark ediyorsun?' diye sordu Etta. 'Gökyüzü büyük ve parlak,' dedi Kip. Etta, güneş ışığının havadaki minik parçacıklar arasında dans ettiğini ve mavi ışığın en çok dağıldığını açıkladı. 'Demek gökyüzü bu yüzden mavi görünüyor!' diye sevindi Kip, yanıtı bir yaprağa yazarak.

Sonra heyecanla zıplayan Remy adlı tavşanı ziyaret ettiler. 'Böcekler nerede uyur?' diye sordu. Elder Etta onları içi boş bir kütüğe götürdü. 'Yakından bakalım,' dedi. İçeri baktılar ve kabuğun altına sokulmuş böcekler ile minik tünellere gizlenmiş karıncalar gördüler. 'Böcekler dinlenmek için sıcak yerler bulur,' dedi Etta. Remy'nin uzun kulakları dikildi. 'Böceklerin bu kadar akıllı yatakları olduğunu hiç bilmiyordum!'

Kip'in soru kutusu ve Elder Etta'nın yanıtları hakkında haber yayıldı. Daha çok arkadaş sorularla geldi. 'Yapraklar neden renk değiştirir?' diye sordu bir sincap. 'Kuşlar yuvalarını nasıl yapar?' diye sordu bir serçe. Kip her soruyu dikkatle yazdı. Elder Etta başını salladı. 'Her soru küçük bir kapıdır,' dedi. 'Onu açtığımızda yeni bir şey öğreniriz.'

Kip ve Elder Etta her gün ormanı keşfetti. Kuşların dalları ve otları yuvaya nasıl ördüğünü izlediler. Yaprakların yeşilden altına dönüşünü gördüler. Kırıntıları evlerine taşıyan karıncaları takip ettiler. Her yanıt başka bir soruya yol açtı ve soru kutusu hep meşguldü. 'Öğrenmek bir hazine avı gibidir,' dedi Kip. 'Ve hazinelerimiz hiç tükenmez!'

Bir öğleden sonra ormandaki arkadaşlar Kip'in etrafında toplandı. 'Biz de yardım etmek istiyoruz!' dedi Remy. Olive başını salladı. 'Yanıtları birlikte arayabiliriz.' Böylece bir takım kurdular. Tavşan aşağıda aradı, baykuş yukarıdan izledi ve quokka buldukları her şeyi yazdı. Elder Etta hepsine gülümsedi. 'Takım çalışması öğrenmeyi daha da eğlenceli yapar,' dedi.

Arkadaşlar bir yaprağı kemiren bir tırtıl buldu. 'Neden bu kadar çok yiyor?' diye sordu Remy. Elder Etta, tırtılların büyüyüp güçlenmek için durmadan yediğini açıkladı. Sonra bir kelebek gördüler. 'Tırtıl buna dönüştü!' dedi Kip, şaşkınlıkla. Arkadaşlar doğanın sürprizlerle dolu olduğunu ve her sorunun yeni bir keşfe yol açtığını öğrendi.

Sonra bir gün soru kutusu boştu. Kip içine baktı ve biraz üzüldü. 'Başka soru yok mu?' dedi. Elder Etta kıkırdadı. 'Etrafına bak,' dedi. 'Dünya sorulmayı bekleyen sorularla dolu.' Kip gökyüzüne, ağaçlara ve arkadaşlarına baktı. Birden yeni bir sorusu oldu: 'Tohumlar nasıl büyür?' Ve serüven yeniden başladı.

Kip, soru sormanın hiç bitmediğini fark etti. Her gün yeni harikalar getirir. Ormandaki arkadaşlar sevinçle bağırdı. Birlikte öğrenmeyi çok seviyorlardı. 'Soru kutumuz uzun süre boş kalmayacak,' dedi Kip. Elder Etta gözlüklerini düzeltti. 'İşte bu ruh,' dedi. 'Merak, hep vermeye devam eden bir armağandır.'

O günden sonra soru kutusu hep hazırdı. Arkadaşlar yeni sorular getirdi ve Kip onları yazdı. Bazen Elder Etta yardım etti, bazen arkadaşlar yanıtları kendi başlarına buldu. Sormanın anlamanın ilk adımı olduğunu öğrendiler. Ve her yanıt onları daha çok sormak istemesine neden oldu.

Gün batımında arkadaşlar büyük sakız ağacının altında birlikte oturdu. 'Bugün ne öğrendik?' diye sordu Kip. 'Böceklerin sıcak yerlerde uyuduğunu!' dedi Remy. 'Ve gökyüzünün dağılan ışık yüzünden mavi olduğunu,' dedi Olive. Kip gülümsedi. 'Soruların harika olduğunu öğrendik,' dedi. 'Ve yanıtları birlikte bulabileceğimizi.'

Elder Etta, Kip'e soru kutusu için yeni bir yaprak verdi. 'Sormaya devam et, küçük dostum,' dedi. 'Dünya harikalarla dolu.' Kip kutusuna sarıldı. Her sorunun bir tohum olduğunu ve her yanıtın onun büyümesine yardım ettiğini biliyordu. Ormandaki arkadaşlar keşfetmeye devam etmeye söz verdi. 'Yarın,' dedi Kip, 'yeni bir şey bulacağız.'

Ve buldular. Her gün quokka'nın soru kutusu yeni harikalarla doldu ve her gün arkadaşlar birlikte bir şey öğrendi. Soru sormanın öğrenmenin harika bir yolu olduğunu keşfettiler. Ve neşeli ormanda merak, güzel bir çiçek gibi açtı ve her günü heyecanlı bir serüvene dönüştürdü.